

'HET NIEUWE LEVEN VASTLEGGEN'

IN GESPREK MET
GEBORTEFOTOGRAAF
VERA WIND

Geboortefotograaf Vera Wind won niet één maar twee van de grootste internationale fotografie prijzen binnen haar favoriete fotografiegenre, de Birth & Beyond Awards. Met een tweede plaats in de algemene eindstand en de eerste plaats bij de publieksprijs voor mooiste ongeposeerde newbornfoto van 2020. Tijd om het verhaal van de fotograaf achter de winnende foto te horen.

Tekst Arlaine van Huffelen | Fotografie Vera Wind

Tijdens haar studie interieurstyling, kreeg Vera ook les in fotografie styling. Bij deze lessen ontdekte ze hoe leuk ze fotografie vindt en besloot ze zich er verder in te verdiepen. Ze begon met wat fotografie klusjes voor vriendinnen. 'Een van mijn vriendinnen beviel van een te vroeg geboren kindje. Deze mocht ik fotograferen terwijl de baby in de couveuse lag. Ik was toen eigenlijk helemaal niet bewust bezig met baby's fotograferen,' geeft de nu geroemde geboortefotograaf aan.

HET VINDEN VAN EEN MISSIE

Vera volgde een cursus basis fotografie om zo meer controle over haar camera te krijgen. 'Ik merkte dat ik veel lucky shots maakte, maar ik begreep niet waarom.' De eindopdracht van de cursus was het maken van een fotoserie: 'Ik heb toen mijn eerste kraamsessie gefotografeerd. Tijdens deze photoshoot merkte ik hoe leuk ik dit vond.'

Na het volgen van de fotografiecursus raakte Vera zelf zwanger. Helaas ging dit niet helemaal zoals gepland. Haar kindje werd te vroeg geboren, en overleefde helaas niet. 'Ik weet nog goed dat mijn schoonzus binnenkwam en dat de verpleegkundige een telefoon in haar handen duwde en zei: wat je ook doet, je mag verdrietig zijn, maar maak alsjeblieft foto's, van alles.' Die woorden zijn ingeprent in Vera's gedachten. 'In die verloskamer, op dat moment, viel alles op zijn plek. Ik realiseerde dat dit is wat ik moet doen, niet alleen bij kindjes die komen te overlijden, maar alles rondom het nieuwe leven vast te leggen. En vooral bij levensveranderende gebeurtenissen. Achteraf zijn de foto's een waardevolle herinnering voor de ouders. En soms ook nodig voor de verwerking van een intense gebeurtenis.'

STICHTING EARLYBIRDS

Vera meldde zich aan bij Stichting Earlybirds. Een stichting die ouders met een te vroeg geboren kindje op de couveuseafdeling, een

kosteloze fotoreportage aanbiedt. Om bij de stichting aangenomen te worden moest Vera eerst een portfolio hebben. 'Ik ben zes weken na mijn eigen bevalling mijn eerste zwangerschap- en newborn shoots gaan doen. Achteraf best pijnlijk als ik er nu over nadenk. Ik was net mijn kindje verloren en ik ben iemand aan het fotograferen in de situatie waar ik ook in had moeten zitten. Maar op dat moment was ik daar

niet mee bezig, ik kon alleen het mooie zien.'

Met deze shoot als portfolio werd ze aangenomen bij Stichting Earlybirds. Drie maanden na de geboorte van haar eigen kindje, had ze haar eerste reportages. 'Ik kwam situaties tegen waarbij het nóg waardevoller was om foto's van te hebben. Een moeder die de eerste weken alles alleen moest

'IK BEN ER OM DE MOMENTEN VAST TE LEGGEN WAAR DE MOEDER NIET BEWUST BIJ AANWEZIG IS'

doen, omdat haar partner niet op tijd in Nederland kon zijn. De moeder gaf achteraf aan dat ze hiermee haar partner toch een goed beeld kon geven hoe ze deze periode heeft ervaren. Deze reactie bevestigde mijn gevoel, ik zat op de juiste plek.'

DROMEN ACHTERNA

Tijdens deze periode was Vera nog steeds fulltime aan het werk. Een collega was zwanger en had Vera's portfolio gezien. 'Ze vroeg me om foto's te maken van haar bevalling, omdat de foto's die bij haar eerste bevalling gemaakt waren mislukt waren. Vrijwel alles was onscherp.' De bevalling was een geplande keizersnede. Deze handeling wordt uitgevoerd in een operatiekamer en daar krijgen

fotografen niet altijd toestemming om er bij te zijn. Gelukkig kreeg ze wel toestemming om dit bijzonder intieme moment vast te leggen.

Vera besloot haar missie als berichtje op Facebook te zetten met de vraag of ze iemands bevalling mocht fotograferen. Een oud-klasgenootje reageerde. Inmiddels was Vera zelf ook weer (hoog)zwanger van haar tweede kindje, maar dat hield haar niet tegen. Acht weken na haar eigen bevalling stond ze in hetzelfde ziekenhuis haar tweede bevalling vast te leggen. 'Dat was best heftig. Ik was zelf nog een kraamvrouw die een bevalling vast ging leggen van een ander, maar het was een geweldige ervaring. Deze bevalling ging zo snel dat ik precies op tijd terug

was voor de volgende voeding van mijn eigen dochter.'

Met deze twee shoots in haar portfolio besloot Vera op een grote zwangerschapsbeurs te gaan staan. Daar kreeg ze weer nieuwe aanvragen voor verschillende reportages, zwangerschap, geboorte en kraamtijd. Toen haar fotografiebedrijf goed begon te lopen, ging Vera over naar een parttime baan. 'Hoewel ik het werk als geboortefotograaf goed kon combineren, merkte ik toch dat ik me volledig op mijn bedrijf wilde richten. Daarom besloot ik medio 2019 mij fulltime te richten op mijn eigen bedrijf Sprankelend Fotografie. Van een creatieve hobby naar iets waarvan je je gezin van kan onderhouden. Dat is één van de mooiste gevoelens die je kan ervaren.'

WAARDEVOL VOOR LATER

Vera legt de liefde tussen mensen vast. Dit hoeft niet alleen bij een bevalling te zijn. Ook andere intieme momenten, waar je misschien niet aan denkt om foto's van te maken, kunnen waardevol zijn om vast te leggen. Denk hierbij aan afscheidsfotografie. 'Voor veel mensen is het ook een hulpmiddel in het verwerkingsproces,' legt Vera uit. Ook bij een bevalling die niet voorspoedig gaat, of in het ergste geval overlijden, zijn foto's extra belangrijk. 'Ik maak altijd foto's waarvan ik denk dat de ouders er achteraf het meeste aan hebben. Ik ben er om momenten vast te leggen die vooral de moeder niet bewust meemaakt. Meestal omdat de moeder in een coconnetje zit, maar ook bijvoorbeeld omdat ze het letterlijk niet kan zien. Deze foto's zijn van onschatbare waarde.'

INTIEME MOMENTEN VASTLEGGEN

Voor veel mensen is een bevalling een moment waar je niemand bij wil hebben. En toch willen mensen er foto's van hebben? Vera legt uit: 'Een bevalling is een kwetsbare gebeurtenis. Een vrouw wordt op haar meest kwetsbare moment gefotografeerd. Dat laat je ook niet zomaar door iemand doen. Vaak maakt kraamzorg of een vriendin/familielid foto's, maar het is altijd maar afwachten of deze foto's ook echt scherp zijn en vanuit een flatteuze hoek zijn gemaakt. Als professioneel geboortefotograaf zorg ik ervoor dat zo'n kwetsbaar moment liefdevol en

‘IK WIL ZO VEEL MOGELIJK MENSEN KENNIS LATEN MAKEN MET DIT GENRE’

respectvol wordt vastgelegd. Ouders komen naar mij met de vraag voor een respectvolle geboortereportage. Ze willen liefdevolle en ‘nette’ foto’s hebben die ze zelf met vertrouwen kunnen bekijken en ook aan familie en vrienden kunnen laten zien.’

ONDERSCHIEDENDE FOTOGRAFIE

Vera is natuurlijk niet de enige geboortefotograaf, toch weet ze zich

te onderscheiden. ‘Er zijn collega geboortefotografen die veel rauwere beelden maken, andere fotografen bewerken foto’s heel anders en maken soms ook nóg intiemere beelden. Mijn handelsmerk is dat ik het integer hou. Ik probeer liefdevolle foto’s te maken die juist puurder zijn en rekening houden met intieme delen van de moeder. Als een moeder bijvoorbeeld geen kleding wil dragen, is het voor mij uitdagender

om geen intieme delen in beeld te hebben. Ik probeer als er bijvoorbeeld een tepel in beeld is, deze op een subtiele manier te bedekken. Soms ook ongemerkt. Mijn klanten zijn vaker wat meer gericht op hun privacy en ze vinden het fijn dat ik zo met hun meedenk.’

Veel fotografen vertellen “vlieg aan de muur”-principe, maar Vera noemt zichzelf een kameleon. ‘Ik ben wel aanwezig maar je merkt mij niet op. Ik ga op in het geboorteteam.’ Dit bevestigde ook een moeder die zei: je stond naast mij te praten, maar ik wist op dat moment niet of je een verloskundige, kraamverzorgster of de fotograaf was. Dit was voor Vera een groot compliment. ‘Veel moeders merken mij vrij snel niet meer op als fotograaf. Hierdoor kan ik dichtbij komen en schamen ze zich ook niet. Ze weten dat ze respectvolle foto’s krijgen.’

Een ander handelsmerk is dat Vera zich verplaatst in de situatie van de ouders. ‘Ik maak daarom ook vaak foto’s vanuit hun perspectief. Als het kindje bijvoorbeeld voor het eerst uit de borst drinkt, ga ik het liefst achter of boven haar hoofd staan om dit effect te creëren. Zo zie je op de foto letterlijk wat de moeder op dat moment zag. Hierdoor kunnen ze beter terughalen hoe ze het hebben beleefd. Ook helpt het dat ik zelf moeder ben, door die extra dimensie kan ik de wens van de ouders beter kan vertalen naar beelden.’

WINNENDE FOTO

Vera heeft de Birth & Beyond Awards gewonnen. Haar foto werd verkozen tot mooiste ongeposeerde newborn foto van 2020 én kwam in de algemene eindstand op de tweede plaats. Vera vertelt het verhaal achter de foto: ‘Eenmaal in het ziekenhuis was het afwachten of ik mee mocht op de operatiekamer. Omdat het om een tweeling ging was dit extra spannend. De OK staat dan nog voller met extra personeel. Gelukkig mocht ik na de geboorte van het tweede kindje even bij het hoofdeind komen en

heb ik daar een aantal mooie foto’s kunnen maken. Dat was erg bijzonder en zijn we nog steeds iedereen daar enorm dankbaar voor.’

Vera’s doel tijdens deze fotoshoot was om de momenten vast te leggen waar de moeder niet bij kon zijn. ‘Ik volgde de kindjes vanaf het vertrek op de operatiekamer. Alle belangrijke momenten die de moeder miste, legde ik tot in detail vast. Zoals het samen buidelen met papa en de uitgebreide controles. We wisten van tevoren dat de baby’s in de couveuse terecht zouden komen en dat ze een maagsonde zouden krijgen. Daarom vond ik het belangrijk dat ik een foto maakte van de gezichtjes toen er nog geen sonde geplaatst was.’

Twee weken later bracht Vera een bezoekje aan de tweeling. Omdat het

goed ging mochten ze die ochtend uit de couveuse. De blik van de ouders op hun kinderen in twee gewone bedjes, naast elkaar, maakte veel emotie los. En deze emoties wist Vera perfect vast te leggen in wat de winnende foto zou worden.

IMPACT OP HET DAGELIJKSE LEVEN

Geboortefotograaf zijn, heeft een behoorlijke impact op het leven van haar en haar familie. ‘Als ik word geboekt, sta ik vanaf 38 weken

‘VAAK KRIJG IK TIJDENS HET WACHTEN ZELF OOK EEN SOORT NESTELDRANG ZOALS MOEDERS OOK KRIJGEN IN HUN ZWANGERSCHAP’

zwangerschap op standby. Dat houdt in dat ik 24/7 bereikbaar ben en te allen tijde naar de klant toe moet kunnen gaan. Ik zorg voor opvang voor mijn dochter en cameratas is altijd ‘ready to go’. Als ik verder dan tien minuten van huis ga, neem ik mijn cameratas mee.’ Wanneer ze weet dat het ieder moment kan gebeuren, neemt Vera ook haar zogenoemde “bevallingskoffer” mee, met onder andere eten en drinken, een deken en wat extra kleding.

‘Gelukkig heb ik een lieve man die flexibel kan werken omdat hij ook ondernemer is. Zo kan hij meestal de zorg van onze dochter in z’n eentje overnemen als ik met haar thuis ben. En als hij dat niet kan heb ik gelukkig veel familie en vrienden die dit kunnen doen.’ Op haar dochter heeft Vera’s werk ook veel impact. ‘Ik probeer haar uit te leggen wat ik voor werk doe en

waarom ik soms opeens weg moet. Het is moeilijk voor haar omdat ze nooit weet wanneer ik er wel en niet ben.'

TOESTEMMING VAN HET ZIEKENHUIS

Geboortefotografie is een opkomend genre. 'Niet alle fotografen zijn zich nog bewust van hoe delicaat de fotografie is. Je moet er heel secuur mee te werk gaan. Je moet je plek kennen in de verloskamer. Je bent geen prioriteit en zorgverleners gaan altijd voor. Jij moet een stapje achteruit doen als zij erbij moeten. En als je een goede band hebt opgebouwd met het zorgpersoneel,

doen ze vaak ook een stapje opzij voor jou.' Zorgverleners mogen niet zonder expliciete toestemming in beeld worden gebracht. Vera vraagt altijd bij binnenkomst of ze foto's mag maken met het personeel in beeld voor de ouders. 'Ik respecteer altijd het antwoord van zorgpersoneel. Soms ontstaat er verwarring over het gebruik en de publicatie van de beelden. Daarom wil ik ook aan toekomstige geboortefotografen meegeven dat het extreem belangrijk is om dit te respecteren, evenals je positie in een verloskamer.' Ondertussen kennen de

meeste ziekenhuizen Vera en zijn zij en genoeg andere professionele fotografen ook meer dan welkom.

WERKWIJZE

Vera past zich aan op de verschillende soorten bevallingen, maar heeft wel een duidelijke werkwijze. Er is eerst een kennismakingsgesprek waarin de wensen van de ouders worden besproken en andere noodzakelijke onderwerpen. Daarna wordt de boeking bevestigd en hebben ze tot 36 weken eigenlijk geen contact. Rond 36 weken wordt het contact weer opgepakt en vanaf 38 weken start de officiële standby periode. Dan is het wachten tot hét belletje. Vera vertelt: 'Als ik gebeld word, moet ik er vaak zo snel mogelijk naar toe. Mijn aanleiding voor vertrek is drie tot vijf centimeter ontsluiting of als het snel lijkt te gaan. Soms moet ik meer dan 24 uur in opperste alertheid zijn als bijvoorbeeld de vliezen zijn gebroken, maar de weeën nog uitblijven. Vaak krijg ik tijdens het wachten zelf ook een soort nesteldrang zoals moeders ook hebben in hun zwangerschap. Ik ga het huis opruimen en schoonmaken, of ik maak het eten voor die avond vast klaar. Ik kan mijn normale dag wel vervolgen, maar eigenlijk ben ik in mijn hoofd al bij de klant. Wanneer ik arriveer bij de klant, kom ik zo rustig mogelijk binnen en stel mij zachtjes voor aan de mensen die mij niet kennen. Vaak zwaai even naar de bevalpartner en vaak krijg ik zelfs nog een enthousiaste begroeting van de moeder, maar dat ligt wel aan de fase van de bevalling. Dan ga ik even rustig in een hoekje zitten en pak ik mijn camera erbij.'

Om rustig te wennen aan mijn aanwezigheid start Vera vaak met één camera en vanaf een afstandje. 'Wanneer moeder nog niet in haar coconnetje is, geeft ze mij vaak een update van wat er de afgelopen uren is gebeurd. Anders doet de partner dat. Moeder zit dan al zo erg in haar bubbel, dat ik vaak al dichterbij komen. Als ik merk dat ze toch nog niet comfortabel is, doe ik weer een stapje terug of

'duik ik in een hoekje', uit haar zicht. Op die manier voel ik aan wat mijn plek op dat moment is.'

Meestal duurt een bevalling behoorlijk lang, gemiddeld acht tot twaalf uur met uitschieters van meer dan 24 uur. Er zijn dan ook genoeg momenten dat Vera zich terugtrekt en een koppel even alleen laat. 'Meestal volg ik de verloskundige. Er zijn gerust momenten daaarende langdurig in dezelfde houding haar weeën opvangt. Daar hoef ik natuurlijk niet de hele tijd bij te zitten. In die tijd loop ik vaak de gemaakte foto's door of ik ga even iets voor mezelf doen.'

Vanaf ongeveer acht centimeter ontsluiting verlaat Vera de zijde van de moeder niet meer. 'Er kunnen op zo'n moment hele onverwachte dingen gebeuren. Even naar de wc gaan kan

betekenen dat je het geboortemoment mist. 'Vanaf de persfase tot vijftien minuten na de geboorte is voor mij het drukste moment. Alles móet op dat moment gewoon goed zijn. Ondanks dat ik misschien al acht uur aan het wachten ben of een hele nacht niet heb geslapen, moet ik scherp blijven.'

Ook na de geboorte gebeurt er ontzettend veel in een hele korte tijd. Dit wordt ook wel het gouden uurtje genoemd. De moeder en haar kind zijn niet van elkaar te scheiden. 'Momenten met ultieme blijdschap, opluchting, het doorknippen van de navelstreng en de geboorte van de placenta. Prachtige fotomomenten, dat is in het geval van een ideale situatie.' Vervolgens legt Vera het wegen en meten vast en wordt het kindje aangekleed. Ze maakt foto's van het gezin en eventuele eerste ontmoetingen met andere familieleden.

'Ik blijf tot twee à drie uur na de geboorte aanwezig. Meestal komt er dan een soort rust in de kamer en dan is het moment dat ik de reportage afgerond en naar huis ga.' Ongeveer een halve dag later maakt ze een preview van de foto's. Deze stuurt ze naar de ouders zodat ze die eventueel kunnen gebruiken voor het geboortekaartje. Eenmaal bijgeslapen, start het gewone leven weer. Op haar kantoor bewerkt ze de foto's en met vijf tot zes weken ontvangen de ouders de beelden digitaal. Daarna volgt het selectie- en ontwerpproces voor het fotoalbum. Daarmee maakt ze het geboorteverhaal compleet.

AMBASSADEUR VAN HET GENRE

Ondanks dat Vera houdt van haar werk twijfelt ze of ze de hoeveelheid bevallingen per jaar zou willen verhogen. Twee (en soms drie)

3

IN DE CAMERATAS VAN VERA WIND

- Twee Canon 6D
- Tamron 24-70mm f/2.8
- Sigma Art 35mm f/1.4
- Zes accu's en oplader
- Acht SD kaartjes van 32 GB
- 'Vluchtbox' het overlevingspakket voor 24 uur met eten en drinken, schone kleding, toilettas, een dekentje en bezigheidstherapie.
- Laptop met oplader

ADVERTENTIE

'IK WIL ZO VEEL MOGELIJK MENSEN KENNIS LATEN MAKEN MET DIT GENRE'

bevallingen per maand, is voor haar het maximaal haalbare. Ze wil de kans op een dubbele geboorte zo klein mogelijk houden. Daarnaast probeert ze twee keer per jaar een aantal weken vrij houden van haar 'on call' leven. Het blijft voor haar lastig als er een aanvraag binnenkomt rond die periode om dan nee te zeggen. 'Hoe groot mijn passie voor dit werk ook is, ik heb een balans in mijn agenda echt nodig,' geeft ze aan.

Behalve het magische gevoel wat Vera krijgt van bevallingen fotografen, heeft ze ook een ander doel met haar fotografie. 'Vaak hoor ik dat als

ze eerder hadden geweten dat een geboortefotograaf een optie was, ze ook een fotograaf bij hun bevalling hadden gewild. Daarom wil ik zo veel mogelijk mensen kennis laten maken met dit genre. Zodat mensen zich gaan afvragen of ze hier behoefte aan hebben en het gesprek hierover aangaan. Wil je geen foto's, of dit niet via een professioneel fotograaf regelen, is dat natuurlijk geen probleem. Maar ik hoor nog té vaak dat moeders foto's van hun bevalling missen of spijt hebben van hun keuze. En ook komt het voor dat de bevalpartner geen foto's wil, terwijl de barendende vrouw daar wel behoefte aan

heeft. Daarom wil ik altijd meegeven: Maak altijd foto's tijdens en na de bevalling, of laat ze maken als jij daar niet mee bezig wil zijn. Je kunt foto's altijd nog weggooien, maar je kunt de geboorte van je kindje nooit meer overdoen'. ●